

Lappi Eino-/suojeluskuntalainen/

Lappi Veino [Eino] on suuri kulakki, joka omistaa yli 100 ha maata, käytetty palkkatyövoimaa taloudessa, syntyisin kylästä PERÄKYLÄ, volostista PIHLAJA-VESII [epäselvä, po. Pihlajavesi], Vazsskin [Vaasan] läänistä, syntynyt v. 1910, kansallisuudeltaan suomalainen, vv. 1931–32 oli suorittamassa sotapalvelusta 1. polkupyöräpataljoonassa, konekiväärikomppaniassa kaupungissa Terijoki – rivimiehenä. Pataljoonan komentaja oli everstiluutnantti Sternberg, komppanianpäällikkö kapteeni Salo. Suojeluskuntajärjestön jäsen v:sta 1933, liittynyt jäseneksi volostin PIHLAJA-VESI suojeluskuntaan. Hallussaan oli jäsenkirja, ase – kivääri, jotka oli annettu suojeluskuntajärjestöstä. Koulutus – päättänyt Alakoulun, naimaton.

Valkosuomalaiseen armeijaan mobilisoitu 13. Lokakuuta vuonna 1939 seudulla Keuruu. Lähetetty Käkisalmeen, minne saapui 14.–15. Lokakuuta päivällä. Käkisalmeista lähtivät samana päivänä kylään Virkilä [Virkkilä], missä olivat noin 2 viikkoa, Virkilästä lähtivät PYHÄ-JÄRVEN [Pyhäjärvi] kautta KIVI-NIEMELLE Lokakuun lopussa, mistä lähtivät 4. Joulukuuta rintamalle eli Suvantojärven seudulle mäelle "Otul" [?]. Oli KIVI-NIEMELLÄ koko Marraskuun ja *siellä* kaivoi panssariesteitä joen Saijan-Joki luona. Meidän komppaniamme kaivoi haudan, joka oli pituudeltaan 0,5 km ja korkeudeltaan [ilmeisesti tarkoittaa syvyyttä] 2 metriä. Hautoja oli kaivamassa myös muita joukkoja.

Rintamalla KIVINIEMEN seudulla oli sodan alusta alkaen /alk. 3. Joulukuuta v. 1939,/ liitettiin 9. komppanian, 3. patl., 21. jalkaväkirykmentin vahvuuteen, joka toimii järven Suvanto-Järvi seudulla. Aluksi JR 21 oli numerolla 30 v. 1940 tammikuuhun asti, ja Tammikuusta lähtien se nimettiin uudelleen 21. jalkaväkirykmentiksi. JR 21:n esikunta oli kylän Villakala [Vilakkala] seudulla. [ylliviivattu sana] Tarkkaa esikunnan sijaintia ei toistaiseksi tiedä. 3. pataljoona on seudulla Koukkuniemi, yhden kilometrin päässä tästä paikasta on pataljoonan esikunta, joka sijaitsee selustassa yhden kilometrin päässä luoteeseen mäestä "Otul" metsänreunassa. Meidän 9. komppaniamme toimi mäen "Otul" seudulla. Olen kuullut, että loholla KYRELÄ [Kyyrölä] – KOUKKU-NIEMI on suuria kenttävarustuksia, jotka jatkuvat jonnekin Vuokon [?] taakse. Pääpuolustuslinja on mielestäni Taipaleen-Joella, kenttävarustuksia on myös

[seuraava sivu]

seudulla PYHÄ-JÄRVI, sitä kutsutaan toiseksi puolustuslinjaksi. Kahden puolustusrintaman välissä olevalle kaistaleelle kaivettiin juoksuhautoja tai valmisteltiin paikkoja konekivääripesäkkeille ja tykistöille /en tiedä tarkasti/. Terenttilässä [Terenttilä] oli kuulemani mukaan ollut aiemmin Laurilan rykmentti, joka sekin tuli joulukuun alussa etulinjaan ja jäi vasemmalle meidän 9. komppaniastamme. Oikealle oli sijoittunut Suvannon rannalle meidän rykmenttimme 2. pataljoona, joka oli 24. joulukuuta 1939 asti numerolla JR 30–20 ja oli jossakin Suvannon seudulla, oikealla ensimmäinen pataljoona pohjoisrannalla. Kuulin, että jossain ..... oli 19. jalkaväkirykmentti. Pitkän aikaa puhuttiin, että [epäselvä sana] täytyisi korvata jokin joukko-osasto. JR 28 tai 20:n sijainnista ei tiedä mitään. Joitakin joukko-osastoja on myös sijoitettu seudulle Terenttilä. Lohkolla, jolla meidän komppaniamme toimi, en nähnyt betonilla vahvistettuja kiinteitä tulipesäkkeitä, näin vain korsuja, viimeksi mainitut oli yhdistetty toisiinsa puhelinlinjalla ja sijaitsivat šakkiruutumuodostelmassa. Konekivääreille valmistettuja pesäkkeitä näissä korsuissa ei ole, mutta sellaisia oli juoksuhaudoissa. Meillä puhuttiin, että Puna-Armeijan tuhoamia kiinteitä tulipesäkkeitä ei ehditä rakentaa uudelleen. Mekanisoituja joukkoja ei ole. Ammukset kuljetetaan

selustasta hevosilla metsäteitä pitkin ensisijaisesti yöllä. Etulinjassa on pääasiassa alipäälylystä, upseerit tulevat vain tarkastuskäynneille kerran päivässä. 9. komppanian päällikkö Niemisen olen nähnyt vain yhden kerran. 3. pataljoonan komentaja on kapteeni Polui. Rykmentin komentaja on eversti Kemppi.

Olen kuullut demokraattisesta kansanhallituksesta lentolehtisistä ja radiosta. Suhtaudun kansanhallitukseen kielteisesti, sillä en tiedä sen toiminnasta, vanha hallitus on parempi. Olen varmistunut siitä, että puna-armeija on vahvempi, kuin Mannerheimin armeija. Kukaan ei halua lähteä sotaan ja minä suojeluskuntalaisena en tahtonut lähteä sotaan. Olen *sotaa* vastaan, seison rauhanajatuksen takana. En antautunut vangiksi vapaaehtoisesti ja tein vastarintaa. Ei tiennyt, mikä häntä odottaa. Puhun totta. Meidän joukkueessamme oli 7 henkeä, jotka ovat suojeluskuntajärjestön jäseniä, tarkemmin ottaen minä, veljeni Vilje Lappi, Kaijan-Aho, Vilje, Lampinen Lauri, Rantaniemi

[seuraava sivu]

- 3 -

33

Kyttelä Sauli Etelämäki Toivo. Suojeluskuntalaisten päällikkönä joukkueessa oli joukkueen varajoht. Rantakemi. Suuri määrä suojeluskuntalaisista on aseistettu konepistoolein. Meidän joukkueessamme oli kaksi rynnäkkökivääriä /pyöreällä lippaalla/, jotka olivat suojeluskuntalaisilla Kaijan-Aho Vilje ja Etelämäki Toivo, ja minulla oli tavallinen kivääri. V. 1939 meillä oli Pihlaja-Veden pitäjän suojeluskuntalaisten kokous, jossa valittiin paikallisen organisaation esikunta ja herra Heilo piti esitelmän, hän neuvoi suojeluskuntalaisia erityisesti seuraamaan tarkasti sotilaita tulevassa sodassa. Epäluotettavia sotilaita, jotka esiintyvät Mannerheimin hallitusta vastaan, en tunne. Mutta kenenkään mieleen ei voi tunkeutua. Meidän kylämme suojeluskuntajärjestön päällikkönä oli Hietola. Koko Suomen suojeluskunnan päällikkönä oli kenr. Malmberg. Säännöllisesti kerran kuussa suoritimme suojeluskuntajärjestössä järjestetyt ampumaharjoitukset.

Kuulustelun suoritti Tied. Os. Pällikkö
13. Armeijan esik.

Eversti: /Djagilev/

Vanh. politrakin läsnä ollessa: /Artjuhova/

Kääntäjä: [allekirjoitus epäselvä] /Lorvi/

16. [kk epäselvä]. v. 40.

Kirjoitettu 5 kpl.

si